

Ruotsin Lapinmaan lähetyskirje Suomeen elokuussa 2016

Rakkaat uskonystävät teidän uskollisten saarnaajienne kanssa Pekka Liuksiala, Tapio Laukkanen, Raimo Haimilahti, Seppo Parviainen, Seppo Karhu, Eino Ruusula, Unto Rantanen, Pauli Nuutinen, Arvo Kontinen, Reino Haimilahti, Veli-Matti Koskimaa, Timo Hämäläinen, Ilkka Salomaa, Tatu Helvilä, Tuomo Liuksiala, Anssi Sorsa, Jalo Toivonen ym. Veljet ja sisaret, jotka ovat meidän kanssamme yhdistetty samassa Hengessä ja Kristuksen rakkaudessa esikoisten seurakunnassa, jossa Kristuksen puhdas oppi armon raittiissa ilmassa on elämän leipä, Jumalan armo olkoon teidän kanssanne. Lisääntyköön teidän keskuudessanne se rauha, jonka Vapahtaja antaa.

Tahdomme koko sydämeistä kiittää Jumalaa lähetysmiestemme vastaanotosta ja huolenpidosta, teidän työstänne, lähetyskirjeistä ja rakkauden lahjoista. Tämän on Kristuksen Henki vaikuttanut kaikkien teidän kauttanne. Jumala palkitsee Kristuksen tähden uskovaiset ylösnousemuksen päivänä. Lähetysmiehemme ovat kertoneet kesän lähetysmatkasta, miten Jumalan Sana, Hänen Henkensä kautta, vaikutti kokouksissa lohdutukseksi ja iloksi kaikille niille, jotka uskovat. He saattoivat todistaa, että paljon syntiä upotettiin armon pohjattomaan mereen ja kristityt saivat uusia voimia vaellukseen. Teidän suuri nuorten laumanne ilahdutti meidän saarnaajiamme. Kiitos ja kunnia kuuluvat Jumalalle ja Karitsalle!

Me olemme kokousten jälkeen saaneet kuulla, että pahalainen aiheuttaa voimalla ja röyhkeydellä levottomuutta ja kiistaa lapsilaumassa. Nämä nykyiset vastoinkäymiset ja totuutta vastustava työnteko ovat aina olleet merkinä siitä, mitä kristityt saavat kohdata, nimittäin ne, jotka ovat osalliset elävästä ja apostolisesta uskosta. Monivuotiset karvaat juuret tahtovat vieläkin aiheuttaa vahinkoja monessa kuten kerran vanhojen heprealaisten joukossa. Aivan liian monet ovat unohtaneet ensimmäiset kehotukset ja mistä he ensi kerran saivat hengellistä apua. Meidän opettajamme ovat kuitenkin muistuttaneet meitä, että Suomen kristillisyyttä, nimittäin elävä kristillisyyttä, on rakennettu elävistä kivistä horjumattomalle perustukselle ja ei tule sortumaan tai jakautumaan.

Kristus, se suuri Mikael, perusti ylösnousemuksen päivänä, verisen sodan jälkeen lohikäärmettä vastaan, seurakuntansa omista opetuslapsistaan. Jumalan Poika luovutti taivaan valtakunnan avaimet apostoleille ja heidän seuraajilleen aina ajan loppuun asti Lutherin ymmärryksen mukaan. Tämä elävä kirkko ja ainoa Kristuksen morsian puettiin voiman Hengellä korkeudesta. Sanoma Esikoisesta alkoi Uuden Testamentin aikana levitä uudestisyntyneiden ihmisten kautta, nimittäin niiden ensiksi syntyneiden Kristuksen ruumiin jäsenten kautta. Apostolien ajan jälkeen Jumala antoi etsikon aikoja myös Jan Husin ja Martti Lutherin aikana kuten myös Lars Levi Laestadiuksen kautta.

Juhani Raattamaa muistuttaa meitä: *"Elävä kristillisyyttä on aikakaudessamme syntynyt kivulla Ruotsin Lapissa."* Jumala valitsi ateenalaisen meille, L L Laestadiuksen, työaseekseen käteensä. Raattamaa sanoo, että Köngäsen tohtori voi parhaiten meidän aikanamme lukea Ylilääkärin kirjasta. Oikean *"lähetystoimen kautta Lapinmaalla, Torniolta, Norjassa, Suomessa ja lopulta Amerikassa on elävä kristillisyyttä levinnyt Jumalan voimalla"*—Hengen voimalla, joka oli asuvaisena ja vaikutti niiden ensiksi syntyneiden jäsenien kautta meidän aikakautenamme kuten Laestadiuksen, Raattamaan, Parka-Heikin, Jonas Purnun ym. Raattamaa selittää väsymättä: *"Mutta niinkuin Jeesus on syntynyt Betlehemin tallissa, samaten on elävä kristillisyyttä syntynyt aikakaudessamme halvassa Ruotsin Lapissa. Tämä on esikoisten seurakunta."* Edelleen hän kirjoittaa: *"Niin siis rakkaat veljet ja sisaret olette tulleet veripunaisen oven Herran Jeesuksen kautta esikoisten seurakunnan tykö...En sano, että vanhemmat kristityt ovat paremmat kuin nuoremmat, mutta oikeassa seurakunnassa ne vain ovat, jotka ovat tulleet Hengen yhteyteen esikoisseurakunnan kanssa, jossa seurakunnassa kaikki synnit annetaan anteeksi ja päästetään lain kanteista Karitsan veren kautta. Aamen."* Katekismus selittää Aamen- sanan, että se on varmasti täysin totta.

Siksi me kehotamme teitä, Herran sanansaattajat: Saarnatkaa sovintoa ja Hengen yhteyttä sovintoveren voimassa. Elävässä uskossa siihen sovintosaarnaan ovat kymmenet tuhannet teidän esivanhemmistanne autuaallisen kuoleman kautta poisnukkuneet. Tätä vaikuttavaa sovintosaarnaa Jonas Purnu saarnakumppaninsa kanssa julisti Yhdysvalloissa. Kesän lähetysmatkan aikana lähetysmiehet kaipasivat niitä toisia veljiä heidän seurakuntansa kanssa. Sanokaa terveisiä heillekin.

Meidän aikanamme on siis Jumalan seurakunta, joka lähettää työntekijöitä raamatullisen ja apostolisen lähetystoimen kautta. Näiden lähetysten hedelmien kautta me voimme tänään tunnustaa, kuinka kaikki totiset kristityt Ruotsissa, Norjassa, Suomessa, Yhdysvalloissa ynnä muissa maissa ovat yhteenliitetyt rakkauden kultaisella siteellä yhdeksi Kristuksen morsiameksi. Pahalainen haluaa syyttää eriseurain ja hengellisen vihan tulen sitä yksinäistä vastaan, häntä kohtaan, joka on *kaikkien meidän äitimme*. Hän on vieläkin erossa suruttomasta maailmasta, väärästä vanhurskaudesta, lihallisesta vapaudesta ja eriseurasta. Veriylijän rakkauden tuli on kuitenkin voimakkaampi kuin kaikki helvetin tulet.

Daavidin maja ja oikea lähetysjärjestys perustettiin uudelleen Suomessa yli 100 vuotta sitten. Tämä työmuoto on hyvin koeteltu, myös koettelemuksen tulella, teidän entisten saarnaajasukupolvien aikana ja me emme tarvitse

mitään uusia työmuotoja saavuttaaksemme lopulta iankaikkisen autuuden. Kristuksen seurakunta, joka luottaa saarnaajiinsa, vastaa saarnaajien lähettämisestä.

Meidän aikanamme, kristityt kokoontuvat rukouspaikoilleen ja eri seurapaikkoihin. Jumalan seurakunta kutsuu paikallisia työntekijöitä Sanan palvelukseen ja sakramenttien jakamiseen, jotka uskonpuhdistajien mukaan ovat ainoat Jumalan ja Kristuksen pappien työvälineet. Meidän edesmenneet saarnaajamme eivät ole tarvinneet vääntelyjä, yleisönosastoja, sosiaalista mediaa, akateemisia seminaareja tai poliisivoimaa levittääkseen evankeliumia. He opettivat meitä lukemaan kristityille postillaa, puhumaan yksinkertaisesti kristillisyydestä rukouspaikassa, kirjoittamaan lähetyskirjeitä tarpeen mukaan, käymään rakentavaa keskustelua kristittyjen kanssa, tunnustamaan uskoamme työpaikalla ja naapureillemme ja tutkimaan Raamatuita kaikki yhdessä.

Oikea työntekijä on ollut uskollinen ja tyytyväinen pieneen armolahjaansa siinä tehtävässä, johon hänet on kutsuttu. Hän on tuntenut tarvitsevansa työovereitaan ja hän on lapsenmiehellä alistunut muille työntekijöille. Aikakautemme ensimmäiset vanhimmat ovat kirjoittaneet, että yksi eriseuran tuntomerkki on, että he eivät rakasta esikoisten seurakuntaa. Vanhat opettajamme William Eriksson, Gunnar Jönsson, Evald Larsson ym. opettivat meitä usein luottamaan niihin saarnaajiin, jotka kantavat luottamusta Lapinmaalle ja niihin vanhimpiin, jotka ovat säilyttäneet lapsenmielen.

Rakas matkakumppani, älä hae hengellistä ravintoa muualta, ei edes uteliaisuudesta, vaan hengellisestä kodista elävässä kristillisyydessä. Olethan sinä siellä saanut elämän ja Hengen. Meidän kokemuksemme on, että kristittyjen yhteydessä on suoja vihollisia vastaan ja lohdutus monenlaisissa murheissa. Tässä yhteydessä ei kenenkään meistä sovi olla kahden joukon ja kahden herran palvelija.

Meidän aikanamme on useita tarkoituksenmukaisia rukoushuoneita Suomessa ja myös yhteisesti kerättyjä varoja. Näitä käytetään meidän seurakuntamme toimintaan. Rukoushuoneitten suojan on levittävä laillisella perustuksella. Me tahdomme seurata sitä vanhaa neuvoa, ettei rukoushuoneita käytetä sellaiseen toimintaan, joka sotii yhteistä ymmärrystä ja neuvoja vastaa ja tekee hajoittavaa työtä. Kristityt ystävät eri paikkakunnilla, etsikää yhteisiä neuvoja näissä asioissa oikeamielisiltä saarnaajilta.

Haluamme nyt päättää tämän lähetyskirjeen. Emme voi koskaan unohtaa niitä koteja ja perheitä, joissa on syntynyt rauhattomuutta, epäilyksiä ja murheita nykyisten vaikeuksien tähden. Jeesus sanoo kaikille ahdistetuille lampaille, vapiseville karitsoille ja vinkuille lammaskoirille: *"Älköön teidän sydämenne murheellinen olko! Jos te uskotte Jumalan päälle, niin uskokaa myös minun päälleni."* Jumala lähetti Poikansa meille kantaakseen kaikki syntimme ja huolestamme. Se suuri lammasten Paimen rakastaa sinua niin paljon, että Hän antoi verensä ja henkensä sinun edestäsi. Muistakaa: *"Älä pelkää sinä piskuinen lauma: sillä teidän Isällänne on hyvä tahto antaa teille valtakunnan"*, joka ei järeistä taida. Sinut, jonka entiset rakkaat ystävät hylkäävät, tulee muistaa, että olet edelleenkin esikoisten seurakunnan jäsen. Älä hylkää seurakuntasi yhteyttä niin kuin muutamilla on tapana, alkaen kotiseurakunnasta aina Lapinmaalle asti. Niin ovat teidän aikaisimmatkin opettajanne opettaneet.

Rakas ystävä, saatat ajatella miten jaksat, miten käy, miten saat kestävyyttä ja kärsivällisyyttä. Sinusta tuntuu, että rajuilma on niin voimakas, aallot niin korkeat ja armon taivaan peittää niin mustat ukkospilvet. Henki, joka puhuu seurakunnalle, vastaa sinulle: Ei rakas sielu, et sinä itse kykene! Mutta käännä uskon katseesi kohti kärsivää Jumalan Poikaa Getsemanen kasteella priiskotetulle kedolle. Hän joka valvoo, rukoilee polvillansa sinun puolestasi. Hän hikoilee verta sinun tähtesi, ostaakseen sinut vapaaksi. Katsele ristiä, joka Golgatan matalalla mäellä on maasta ylennetty. Riisuttu Jumalan Poika avaa sinulle paratiisin suljetut ovet verisillä käsivarsillaan, sinä murehtiva sydän. Kohtaa nyt Voitonvoittaja ja Taivaankuningas ylönousemuksen aurinkoisella kedolla rohkaisemalla itsesi uskomaan koko sydäimestäsi, että kaikki sinun syntisi on annettu anteeksi Herran Jeesuksen pyhässä nimessä ja poispyyhitty Hänen viattomassa veressään. Koko syntivelkasi on maksettu, kaikki lain vaatimukset on puolestasi täytetty!

Hyvästi sinä valittu joukko Suomen suuressa Siionissa! Hyvästi kaikki pienet lapset, joita Paimen varjelee sylissään. Hyvästi kaikki uskolliset saarnaajat, puhaltakaa edelleenkin totuuden pasuunaan. Hyvästi kaikki vanhat, kaikki yksinäiset, kaikki sairaat, pian saavat väsyneet jalat levätä siellä, jossa kaikki ovat terveitä, valkoiisiin puetussa joukossa, jota ei yksikään lukea taida. Mutta vielä yksi asia; älkää unohtako meitä esirukouksissa. Kantakaa meitä anteeksiantavalla sydämellä, kun rakennatte pieniä rukousalttareita Hänen edessään, joka kuulee heikoimmankin huokauksen.

Seurakunnan kanssa ja puolesta:

Lars Larsson, Gunnar Persäter, Odd Minde, Ulf Bolsöy, Bror Erksam, Håkan Gustavsson, Göran Larsson, Hans-Olof Wettainen, Sven-Åke Blombacke, Egil Ekhorn, Fredrik Lantto, Per-Gunnar Wettsjö ym.

PS. Me kehotamme kaikkia totisia kristittyjä yhdessä vanhempien kristittyjen ja saarnaajien kanssa tutkimaan vanhimpien kirjeitä, joista me löydämme paljon opetusta ja lohdutusta.